

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عنوان : امام حسن ع کیست؟

موضوع : بررسی اتفاقات ولادت حضرت

مناسبت : ولادت امام حسن ع ۱۴۰۱

کانال منبر آسمانی @m_asemani

سخنرانی : ۳۳۳

امام حسن ع کیست؟

بر حسن جمال مجتبایی صلوات

بر جود و سخای کبریایی صلوات

در نیمه‌ی ماه رمضان ماه تمام

شده جلوه‌گر از نور خدایی... صلوات

ماه مبارک رمضان به نیمه که می رسد نسیمی بهشتی

در این ماه آسمانی می وزد. نسیمی که خبر از ولادت

سبب اکبر ر سول الله ص آقا امام ح سن مجتبی ع می
دهد، اما براستی امام حسن ع کیست؟

اهل کساء

امام ح سن مجتبی ع یکی از پنج تن آل عبا ست، که
ر سول خدا، عبا را بر سر آنها ک شید و آیه تطهیر^۱ در
شان آنها نازل شد، آیه ای که خدا در آن صریحا به پاکی
وعصمت حضرات تصریح می کند:

بی گمان، خدا اراده کرده است تا آلودگی را از شما اهل
بیت [پیامبر] بزداید و شما را پاک و پاکیزه گرداند.

---

۱ احزاب ۳۳: إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً

اهل مباحله

امام حسن ع همان کسی است که وقتی پیامبر می خواست با مسیحیان نجران مباحله^۲ کند^۳ به دستور خداوند دست او و برادرش و پدر و مادرش ع را گرفت و به مقابله می رسید. مسیحیان نجران رفت، وقتی بزرگ مسیحیان این چهره های آسمانی را دید به یاران خودش گفت: من چهره هایی را می بینم که اگر از خداوند بخواهند کوه را از جایش بر می کند، مباحله

---

^۲ همدیگر را نفرین کردن یعنی دعای بد کردن

^۳ آیه مباحله به مباحله میان پیامبر (ص) و مسیحیان نجران اشاره دارد که پس از اختلاف آنها درباره جایگاه حضرت عیسی (ع) رخ داد. مفسران شیعه و بیشتر اهل سنت این آیه را نشانه حقانیت پیامبر اسلام (ص) و فضیلت اهل بیت ایشان شمرده اند و مراد آیه از «أبناءنا» (پسرانمان) حسن و حسین (ع)، و مراد از «نساءنا» (زنانمان) فاطمه زهرا (س) و مراد از «أنفسنا» (جان هایمان) را حضرت علی (ع)، دانسته اند. اینکه این سه واژه با صیغه جمع ذکر شده، در حالی که مصادیق آنها مفرد هستند یا مثنی، تازگی ندارد و آیات دیگری در قرآن نیز مشاهده می شود که آیه بر اساس شأن نزول، راجع به یک نفر بوده اما از صیغه جمع استفاده شده است؛ مثل آیه ظهار در سوره مجادله.

نکنید و گرنه نابود خواهید شد، خداوند در سوره مبارکه آل عمران آیه ۶۱^۴ به این داستان اشاره می فرماید:

هرگاه بعد از علم و دانایی که (درباره مسیح) به تو رسیده، (باز) کسانی با تو به محاجّه و ستیز برخیزند، به آنها بگو:

«بیایید ما فرزندان خود را دعوت کنیم، شما هم فرزندان خود را؛ ما زنان خویش را دعوت نماییم، شما هم زنان خود را؛ ما از نفوس خود دعوت کنیم، شما هم از نفوس خود؛ آن گاه مباحله کنیم؛ و لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم.

اهل صلوات

امام حسن مجتبی ع کسی است که خداوند صلوات بر ایشان و آل الله را در نماز واجب کرده و اگر کسی بر آن

^۴ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

حضرات صلوات نفرستند، نمازش نماز نیست، محمد بن ادریس شافعی یکی از ائمه چهارگانه اهل سنت در شعرش می گوید:

ای خاندان رسول خدا محبت و دوستی شما از جانب خدا بر ما واجب گشته، و در قرآن آن را نازل کرده است.^۵ در عظمت مقام شما همین بس که هر کس در نماز بر شما درود نفرستد نمازش مقبول نیست.^۶

داستان ولادت امام مجتبی ع

اینها قطره ای از فضائل امام حسن بود. وقتی در نیمه ماه رمضان سال سوم هجری وجود مبارک کریم آل الله امام حسن مجتبی پا به زمین خاکی گذاشت، خانه مولا

^۵ اشاره به آیه «قل لا اسئلكم علیه اجرا الا المودة فی القربی

^۶ ابن عبد ربه، عقد الفرید، ج ۲، ص ۲۸۵.

یا آل بیت رسول الله حُبُّكُمْ فرضٌ *** من الله فی القرآن أنزله
كفاكم من عظیم الفخر إنكم *** من لم یصل علیكم لا صلاة له

امیرالمومنین و حضرت زهرا غرق در شور و نشاط و شادی گردید.

امام سجاد علیه السلام داستان ولادت کریم الله را به نقل از پدرانشان این گونه می فرمایند:

چون فاطمه فرزندش حسن را به دنیا آورد به پدرش علی عرض کرد، نامی برای او انتخاب کن، حضرت فرمود: من در نام گذاری او بر رسول الله پیشی نمی گیرم، لذا به محض پیامبرم شرف شدند و پس از این که امام حسن را در پارچه سفیدی پیچیدند و به دستان رسول الله دادند، رسول الله فرمود: آیا او را نام گذاری کردید؟ امیرالمومنین عرض کرد: ما در نام گذاری بر شما پیشی نمی گیریم، رسول الله نیز فرمود: من هم در این امر بر خداوند سبقت نمی گیرم. در این زمان خداوند تبارک و تعالی به جبرئیل ع فرمود:

برای محمد پسری متولد شده به نزد وی برو و سلامش بر سان و تبریک و تهنیت گفته و او بگو: به راستی که علی در نزد تو به منزله ی هارون است نسبت به موسی پس او را به نام پسر هارون نام گذاری کن، وقتی جبرئیل نازل شد و پیام خداوند را رساند، رسول الله پر سید: نام پسر هارون چیست؟ عرض کرد: شَبْر، که معادل آن در زبان عربی حسن است، لذا رسول خدا نام حضرت را حسن گذاشت.^۷

^۷ بحار الانوار ج ۴۳ ص ۲۳۸

لما حملت فاطمة (عليها السلام) بالحسن (عليه السلام) فولدت وقد كان النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) أمرهم ان يلفوه في خرقة بيضاء فلفوه في صفراء وقالت فاطمة: يا علي سمّه، فقال: ما كنت لاسبق باسمه رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) فأخذه وقبله وأدخل لسانه في فيه فجعل الحسن (عليه السلام) يمصه، ثم قال لهم رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم)، ألم اتقدم اليكم ان لا تلفوه في خرقة صفراء فدعا بخرقة بيضاء فلفه فيها فرمى بالصفراء، واذن في اذنه اليمنى واقام في اليسرى، ثم قال لعلي (عليه السلام): ما سميته، قال: ما كنت لاسبقك باسمه، قال: فأوحى الله عز ذكره الى جبرائيل، انه قد ولد لمحمد (صلى الله عليه وآله وسلم) ابن، فاهبط اليه فأقرئه السلام وهنئه

به نام آنکه تو را داده است نام حسن

درود احسن الارباب من سلام حسن

سلام بر برکات سپید سایه‌ی تو

که نور داده به خورشید مستدام حسن^۸

سنت های زمان تولد

^۹ بعد از نام گذاری لعام ح سن ع نوبت به انجام سنت

های اسلامی رسید، سنتهایی که ما هم به عنوان پیروان

منی ومنک، وقل له : ان علیاً منک بمنزلة هارون من موسی فسمه باسم ابن هارون قال : ما کان اسمه قال شبر، قال : لسانی عربی قال : سمه الحسن فسماه الحسن، فلما ولد الحسین (علیه السلام) جاء الیهم النبی (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) ففعل به کما فعل بالحسن، وهبط جبرائیل علی النبی (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) فقال : ان اللہ عز وجل یقرئک السلام ویقول لک : ان علیاً منک بمنزلة هارون من موسی، فسمه باسم ابن هارون، قال : وما کان اسمه، شبیر، قال : لسانی عربی، قال فسمه الحسین، فسماه الحسین.

^۸ میلاد حسنی

^۹ پیام

اهل بیت باید نسبت به انجام دادن آنها حاساس باشیم، از جمله:

- گفتن اذان در گوش راست نوزاد
- گفتن اقامه در گوش چپ نوزاد
- عقیقه کردن یعنی گوسفندی را قربانی کنند
- تعویذ کردن

سنت تعویذ در سیره رسول خدا

مرحوم علامه مجلسی در جلد چهل و سوم بحارالانوار^{۱۰} می نویسد:

رسول خدا این سنت را در مورد امام حاسن ع انجام داد یعنی ابتدا در گوش راست حضرت اذان و سپس در گوش چپ اقامه گفتند و در روز هفتم هم برای حضرت گوسفندی را عقیقه نمودند. همچنین طبق روایت های

زیادی رسول خدا برای امام حسن و امام حسین ع دعا
تعویذ کردند، عملی که متا سفلنه امروزه مقداری کم
رنگ شده است، شاید سوال کنید تعویذ چیست؟

تعویذ یعنی برای سلامتی و حفظ از چ شم زخم و
شیاطین جنی و انسی به و سیله ی خواندن یا نو شتن
دعا، شخص را در پناه خدا قرار می دهیم و به خدلند
می سپاریم، تعویذی که ر سول الله برای ح سنین قرار
دادند این دعا بود:

أَعِذُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَ هَامَّةٍ وَ مِنْ
كُلِّ عَيْنٍ لِأُمَّةٍ^{۱۱}

شما را پناه می دهم به کلمات تامه و کامله ی پروردگار
از هر شیطان بدخواهی و از هر چشم زخمی

---

^{۱۱} تفسیر نور الثقلین ، جلد ۲ ، صفحه ۴۴۰

چقدر خوب است که هر زن و مرد مومنی چه برای خود شان و چه برای فرزندان شان حرز آقا امام جواد ع تهیه کرده و بعد از اقامه نماز مخصوص حرز ان راجه بازوی خود ببندند تا ان شالله از هرگونه شر و مشکلات شیاطین جنی و انسی در امان بمانند.

کتابخانه آسمانی
@m_asemani